

GEHEIMEN

VAN HET

DERDE RIJK

Guido Knopp

Geheimen van het Derde Rijk

Guido Knopp

GEHEIMEN VAN HET DERDE RIJK

In samenwerking met Alexander Berkel,
Anja Greulich, Ricarda Schlosshan, Mario Sporn,
Thomas Staehler, Uli Weidenbach

Redactie: Mario Sporn

Omniboek

© 2013 Uitgeverij Omniboek
Postbus 13288, 3507 LG Utrecht
www.uitgeverijomniboek.nl

Oorspronkelijk verschenen onder de titel *Geheimnisse des "Dritten Reichs"* in 2011 door C. Bertelsmann Verlag, München, onderdeel van uitgeefconcern Random House GmbH.

Vertaling: Littera Scripta/Geraldine Damstra

Omslagontwerp en opmaak binnenwerk: Garage BNO

NUR 689

ISBN 9789059777811

e-ISBN 9789059777828

Niets uit deze uitgave mag worden vereenvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van elektronische of enige andere wijze, met inbegrip van automatische informatiesystemen, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by any electronic or mechanical means without written permission from the publisher.

INHOUD

Voorwoord	7
De familie Hitler	15
Knopp/Staehler	
De legende Rommel	65
Knopp/Sporn	
Hitlers geld	125
Knopp/Berkel	
De wanen en schuld van Himmler	175
Knopp/Schlosshan	
Hitlers vrouwen	223
Knopp/Greulich	
Het bedrog van Speer	279
Knopp/Weidenbach	
Literatuurverwijzing	335
Naamregister	339
Plaatsnaam- en zaakregister	345
Fotoverantwoording	350

VOORWOORD

De naziperiode duurde slechts twaalf jaar, maar zal ook in de toekomst zeer belangrijk blijven voor de manier waarop tegen de Duitse geschiedenis wordt aangekeken. Hitler-Duitsland bedreef terreur, beging volkerenmoord en ontketende een wereldoorlog. Straks zijn de generaties die de nazitijd nog bewust hebben meegemaakt er niet meer. Nu is het echter nog mogelijk via ooggetuigen belangrijke informatie te verzamelen over de geschiedenis.

De wetenschap deed lange tijd onderzoek naar fundamentele kwesties in de nazitijd. Tegenwoordig houdt ze zich meer bezig met aspecten die tot nu toe minder aandacht kregen. Veel dingen zijn nog steeds raadselachtig en onbegrijpelijk. Het komt goed uit dat veel archieven die eerst gesloten waren nu alsnog worden geopend en dat er steeds meer filmmateriaal en documenten boven water komen waarvan het bestaan nauwelijks voor mogelijk werd gehouden.

In deze context ontstond dit boek. Het richt in zes hoofdstukken de blik op niet-opgehelderde gebeurtenissen, nieuwe, verbluffende onderzoeksresultaten en niet in de laatste plaats op ons aller belang dat onopgeloste kwesties uit de geschiedenis alsnog worden opgelost: de geheimen van het 'Derde Rijk'. Feiten die toen niet bekend mochten worden. En feiten die pas nu kunnen worden gereconstrueerd.

De familie Hitler

Bij de Hitlercultus behoorde ook het door de nazipropaganda gekoesterde aureool van de profeet die als het ware vanuit het niets opdook in de geschiedenis. In het beeld van de zelfbenoemde 'nationale verlosser' was geen plaats voor de ware herkomst van de dictator en zijn familie. De leider van de na-

tionaalsocialisten verhulde pedant consequent zijn nogal vage komaf. En toch dreigde juist die de alom gepropageerde waan van zijn ‘zuivere’ komaf te ondermijnen. Hoe meer de opruier van de rassenwaan in de politieke spotlights stond, hoe luider de tegenstanders van het naziregime vroegen naar de afkomst van de politieke rijzende ster, hoe groter de angst dat er iemand uit de school zou klappen, want een waterdichte stamboom – die wel van alle andere Duitsers werd verlangd – kon Hitler zelf niet overleggen. Na zijn ‘machtsovername’ werd het makkelijker voor de dictator om voor te schrijven wat ‘zijn volk’ wel mocht weten en wat niet. Dit boek laat zien welke moeite Hitler zich getroostte om sporen uit te wissen. De plaatsen in het zogenoemde Waldviertel waar zijn voorouders vandaan kwamen, werden na de ‘Anschluss’ – de inlijving van Oostenrijk – platgewalst voor de bouw van een militair oefenterrein. Toch stond hij voortdurend in contact met zijn familie, vooral om hen onder controle te houden. De vondst van een bepaald document toont aan dat de rassenwaan niet stopte bij zijn eigen familie. Hitlers achternichte Aloisia Veit werd het slachtoffer van de ‘euthanasiemoorden’, ze stierf eind 1940 in een gaskamer. Dit boek is de presentatie van een grote hoeveelheid tot nu toe onbekende documenten en persoonlijke verhalen, die verrassende kijkjes in Hitlers familieachtergrond geven. Daaronder een veertig jaar lang vermist manuscript van Adolf Hitlers zus Paula, een omvangrijk FBI-dossier en documenten die de afstamming van Hitler bewijzen. Niet in de laatste plaats vertellen afstammelingen van de familie Hitler wat het betekent in de schaduw van de dictator te moeten leven.

De legende Rommel

De door Hitler ontketende Tweede Wereldoorlog drukte een groot stempel op de carrière van talloze militairen. Velen van hen groeiden uit tot een mythe. Erwin Rommel vocht aan een groot aantal fronten, niet alleen in Afrika. Zijn legende hield veel langer stand dan het rijk dat hij meende te dienen. Als dank bevorderde Hitler hem tot de indertijd jongste veldmaarschalk van de weermacht. Maar toen kwamen de nederlagen en op het laatst was er alleen nog maar sprake van onmin.

Inmiddels neemt het aantal stemmen toe dat de façade van de ‘eerlijke oorlog’ die Rommel in Afrika zou hebben gevoerd, doet afbrokkelen. Zo wordt hij tot op de dag van vandaag gezien als een zorgzame legeraanvoerder die zeer geliefd was bij zijn soldaten. Maar zijn agressieve aanvallen eisten

ook grote aantallen slachtoffers en verliezen. ‘Hitlers favoriete generaal’ zou een overtuigende nazi zijn geweest, een ‘oorlogsmisdadiger’ zelfs, menen sommige critici.

Dit vertekende beeld doet de ware Rommel evenmin recht als alle sporen van heldenverering van de afgelopen decennia.

Zoals zo veel bevelvoerende officieren sloot ook hij aanvankelijk de ogen voor de toenemende terreur van de nazi’s. Onder leiding van de bevelvoerende generaals was de weermacht van meet af aan een betrouwbaar instrument in de vernietigingsoorlog. In het spanningsveld tussen gehoorzaamheid en zijn geweten, verdringing en protest, trok Rommel zich tot in de zomer van 1944 geheel en al terug in zijn functie als militair. Toch heeft hij als geen andere generaal aanwijsbaar misdadige bevelen uitgevaardigd. Of hij daadwerkelijk wist van de aanslag op Hitler in juli 1944 en op het laatst ook instemde met de plannen van de samenzweerders, daarvoor levert dit boek belangrijke nieuwe aanwijzingen. Eén ding is echter zeker: Erwin Rommel wist zo veel van de samenzwering dat hij er met zijn leven voor moest betalen.

Hitlers geld

De door Hitler zelf opgebouwde legende van de ascetische, onzelfzuchtige ‘Führer’ in dienst van het volk, die altijd bereid was tot offers en zelfs afzag van zijn bezoldiging als rijkskanselier, was even hardnekkig als fout. De volksmenner had – veel eerder dan tot lang na het einde van de nazitijd werd aangenomen en op veel grotere schaal – toegang gehad tot overvloedige financiële bronnen. Hij had rijke begunstigers, niet alleen in het binnen- maar ook in het buitenland. Zonder corruptie, willekeur en machtige, stille geldschieters was Hitlers weg naar de macht niet voorstelbaar geweest. Nu kan worden aangetoond hoe ongegeneerd Hitler zichzelf bediende en bediend werd. Toen hij in 1945 zelfmoord pleegde, was hij een superrijk man. Al aan het begin van zijn ‘carrière’ beschikte de volksmenner over genoeg inkomsten – hij werd in het geheim gefinancierd door welgestelde industrielen. Eenmaal aan de macht leek aan de geldstroom geen einde meer te komen: acht miljoen rijksmark kreeg hij voor zijn boek *Mein Kampf*. Alle pasgetrouwde stellen kregen het boek van de staat als geschenk. Een deel van de verkoop van postzegels met Hitlers portret, inkomsten van foto’s waarop hij afgebeeld stond, erfenissen van partijgenoten: alles verdween in de geldkas van de rijkskanselier en de ‘rijkspresident’, die bovendien vanaf 1934 voor

beide ambten vergoedingen incasseerde. Hij kreeg ook al vroeg steun vanuit het buitenland, van Henry Ford bijvoorbeeld, die hem vanaf 1922 financieel steunde. Later maakte de Duitse Ford-fabriek op bevel van de Amerikaanse industrieel jaarlijks vijftigduizend mark over op Hitlers bankrekening, een verjaardagscadeau. Talrijke Duitse grootindustriëlen die met schenkingen de gunst van de ‘Führer’ wilden kopen, deden na de oorlog grote moeite compromitterende sporen uit te wissen. Wie waren die geldschietters? Waar gebruikte de dictator zijn geld voor? En waar is zijn vermogen na de oorlog gebleven? Dit boek laat zien hoe Hitlers rijk verwerd tot een nauwelijks te ontwarren systeem van corruptie en verrijking, waarin ook partijgangers en leidinggevende militairen vastzaten.

De wanen en schuld van Himmler

Heinrich Himmler: Reichsführer SS, politiechef, rijksminister van Binnenlandse Zaken, legercommandant.

Hitlers machtigste paladijn blijft tot op heden een raadselachtige figuur. Waarom liet Himmler in het geheim onderzoek doen naar hekserij? Gaf hij het bevel tot de moord op de Joden en niet Hitler, zoals onderzoekers nu vermoeden? En welke rol speelde zijn mysterieuze geliefde, met wie hij jarenlang een geheim dubbelleven voerde?

Een bibliothecaris deed in 1945 op een barokkasteel in Neder-Silezië een ongelooflijke vondst: restanten van de in 1935 door Heinrich Himmler uitgevaardigde ‘Speciale opdracht van de Reichsführer SS tot onderzoek naar hekserij’, 3.621 mappen bestaande uit 30.000 systeemkaarten. Recenter onderzoek toont aan: ze maakten deel uit van een zeer geheim plan van Himmler, die uit was op niets minder dan de vernietiging van het christendom.

Heinrich Himmler was een laatbloeier. Zijn eerste seksuele contact had hij toen hij 27 was en de 7 jaar oudere Margarete Boden leerde kennen. Een jaar later trouwden de twee, maar de hartstocht bekoelde snel. In 1937 kwam er een nieuwe vrouw in het leven van Himmler: Hedwig Potthast, zijn persoonlijke secretaresse. De romance bleef geheim. Voor Himmler zelf was privé echter ook altijd politiek. In navolging van Germaanse zeden was hij ervan overtuigd dat ‘in rassenopzicht onberispelijke’ SS’ers recht hadden op een tweede vrouw. Hedwig Potthast bracht eerst een zoon en in 1944 ook nog een dochter ter wereld. Himmler moedigde zijn SS’ers ook aan voor nakomelingen te zorgen – binnen of buiten het huwelijk – helemaal in de zin van

het doel van een Groot-Duits Rijk met 120 miljoen mensen, dat zich van de Atlantische Oceaan tot aan de Oeral moest uitstrekken. Maar waar moesten de mensen die al in het oosten woonden dan blijven?

Onderzoekers in de hele wereld zochten decennialang naar het bevel dat Hitler gegeven zou hebben voor de Holocaust. Zo'n document is nooit gevonden. Maar was Hitler wel degene die het bevel gaf? Of was het een ander? Heinrich Himmler? Was de moord op de Joden voor Himmler niet zozeer een doel als wel een middel om zijn eigen macht in het 'Derde Rijk' te vergroten? Himmler reisde in de zomer van 1941 na de inval in Rusland op eigen gezag naar de SS-moordcommando's in de veroverde gebieden. Overal waar hij opdook, gingen deze SS-Einsatzgruppen er echter toe over zonder onderscheid des persoons Joodse mannen, vrouwen en kinderen te vermoorden: het begin van de Holocaust. De vermoorde Joden moesten plaatsmaken voor Duitse kolonisten. Himmler zou helemaal in zijn eentje verantwoordelijk zijn voor de 'germanisering' van de bezette gebieden, door bloedige 'etnische zuiveringen'. Dit kolonisatieplan mislukte totaal, maar de zuiveringen – begonnen als voorstadium van de volkerenmoord op de Joden – gingen door tot het einde van de oorlog, en wel werktuiglijk, grondig en systematisch.

Hitlers vrouwen

Hitler maakte vrouwen ongelukkig. Hij had geen respect voor hen. Een aantal van hen pleegde zelfmoord om hem, anderen deden een poging zichzelf van het leven te beroven. Vrouwen hielden van hem, maar hij was niet in staat liefde te geven. Hij was niet ongelukkig, maar keerde zich tegen het geluk. Hitler hield van vrouwen die ondergeschikt waren aan hem, kindvrouwtjes, die hem maar beter niet konden tegenspreken: 'Er is niets mooiers dan het opvoeden van zo'n jong ding: een meisje van een jaar of achttien, twintig, dat zich als was laat kneden.' Vrouwen moesten hem dienen, maar mochten geen eisen stellen. Als ze te dichtbij kwamen, liet hij hen aan zijn uitgestrekte arm psychisch verhongeren. Hij was bang zich voor iemand anders, voor een vrouw, open te stellen. Zich met iemand verbinden, iets van zichzelf prijsgeven? Nee, hij had het nodig op afstand te blijven. Hij had iets te verbergen.

Maria Reiter wilde zichzelf van het leven beroven, Geli Raubal deed het, net als Unity Mitford. Eva Braun probeerde het twee keer. En toch was zij de echte geheimgehouden geliefde, die hem tot het bittere einde is gevolgd. En alleen zij was geenszins alleen maar het naïeve apolitieke liefje, die de misda-

dige krijgshoofd de schijnidylle verschaftte waarnaar hij verlangde. Eva Braun was niet alleen getuige, ze was overtuigd.

Het bedrog van Speer

Albert Speer, de man die bouwde en het land bewapende, gaf de bruine ideologie monumentale vormen in steen en beton. Speer begon als jonge architect aan een snelle opmars in het gevolg van de tiran. Midden in de oorlog werd hij manager van de bewapeningseconomie. Hitler was zeer enthousiast over het werk van zijn protegé, die voor hem de ‘Welthauptstadt Germania’ zou bouwen. Tijdens het Proces van Neurenberg verzweeg Speer dat zijn poging Hitlers ‘wonder der bewapening’ te realiseren honderdduizenden dwangarbeiders en concentratiekampgevangenen het leven had gekost. Zijn hele leven lang ontkende Speer van de Holocaust geweten te hebben – een levenslang durende leugen. Pas lang na de oorlog werd bekend hoezeer de man van de bewapening daadwerkelijk verstrikt zat in de misdaden van het regime. Hadden de rechters in Neurenberg in die tijd al geweten hoe groot zijn schuld was, dan hadden ze hem waarschijnlijk ook ter dood veroordeeld. Zo bewijst bijvoorbeeld een recent ontdekte brief van Speer aan SS-chef Himmler, gedateerd 2 september 1941, dat concentratiekamp Natzweiler in de Elzas in eerste instantie op zijn initiatief werd gebouwd. Kamp Natzweiler leverde stenen voor Speers bouwprojecten. Na zijn ontslag uit gevangenschap maakte de architect carrière als bestsellerauteur, hij schreef over de geschiedenis van het rijk dat hij even efficiënt als overtuigd had gediend. Albert Speer kwam 25 jaar na zijn dood nog één keer in het nieuws, toen in het voorjaar van 2006 een schilderij werd geveild dat waarschijnlijk afkomstig was uit zijn kunstverzameling die zogenaamd verbrand was. Deze tamelijk toevallige ontdekking wierp licht op een tot dan toe totaal onbekend hoofdstuk uit de Speerbiografie. Dat hij zijn ‘tweede leven’, inclusief een jarenlange heimelijke geliefde in Londen, had betaald met de opbrengsten van de verkoop van geroofde Joodse kunst, is een geheim dat pas nu aan het daglicht is gekomen.

De toekomst zal uitwijzen hoeveel geheimen het ‘Derde Rijk’, een zeer duistere episode uit de geschiedenis van Duitsland, nog voor ons in petto heeft.

DE FAMILIE HITLER

‘Deze mensen mogen niet weten wie ik ben, ze mogen niet weten waar ik vandaan kom en uit welke familie ik stam!’ In het uur van zijn eerste grote triomf was Adolf Hitler voor niets bangere dan voor onaangename onthullingen. Bij de verkiezingen voor de rijksdag in september 1930 was zijn partij door een gigantische winst de op één na sterkste fractie in het Duitse parlement geworden. Heel Duitsland wilde nu meer weten over de leider van de NSDAP. Maar Hitler had zich tot dan toe wat betreft zijn privéleven consequent in stilzwijgen gehuld. De eigenhandig geschapen mythe van de profeet die uit het niets in de geschiedenis opdook om Duitsland te redden, moest tegen elke prijs in stand worden gehouden. In de herfst van 1930 werd dit beeld dat was geschapen echter bedreigd. Hitler had in de verkiezingsstrijd en in zijn pamfletten offensief campagne gevoerd met opruiende praat over ‘ras’ en ‘reinheid’. Geen wonder dat journalisten en tegenstanders van de nazi’s al snel onaangename vragen gingen stellen over de afkomst van de politieke carrière maker. Zelfs in Hitlers eigen partij waren er vanaf het begin van zijn carrière speculaties over zijn vermeende Joodse afstamming. En dan was er nog die hinderlijke neef uit Engeland, William Patrick Hitler, die hem dreigde met afpersing. De succesvolle politicus Adolf Hitler begon te merken dat zijn familie gevaarlijk kon worden.

De man die miljoenen mensen uitleverde aan de dood omdat ze ‘slecht bloed’ hadden of omdat ze ‘het in sociaal opzicht niet waard waren te leven’, was zelf van onduidelijke komaf.

Walter Görnitz, historicus

Hitlers stamboom

Over de familiegiedenis van de rassenfanaticus lag de schaduw van een schimmige komaf, zijn voorouders werden verdacht van incest en polygamie. Hoe zag Hitlers eigen stamboom eruit, voldeed die eigenlijk wel aan de eisen van de nazi-ideologie? Hitler was bang voor het antwoord op deze vraag. Hij wierp in zijn boek *Mein Kampf* bewust een sluier over zijn eigen afkomst, wijdde slechts één zin aan zijn ouders en noemde niet eens de andere kinderen in het gezin. De nieuwkomer uit Oostenrijk kreeg vanaf toen steeds indringender vragen over zijn eigen afkomst.

'Het doet mij zeer groot genoegen dat ik in de brede openbaarheid bekend kan maken dat mijn onderzoek het overtuigende bewijs levert dat de diverse boosaardige praatjes die over de afstamming van de rijkskanselier worden rondgestrooid, niet waar zijn.'

Karl Friedrich von Frank, brief aan Hitlers privésecretaris Rudolf Hess, 1933

Hitler was bang dat hij in Duitsland juist vanwege zijn eigen familiegiedenis zou mislukken. Wat hij in deze precaire situatie nodig had, was een onaanvechtbaar deskundigenrapport.

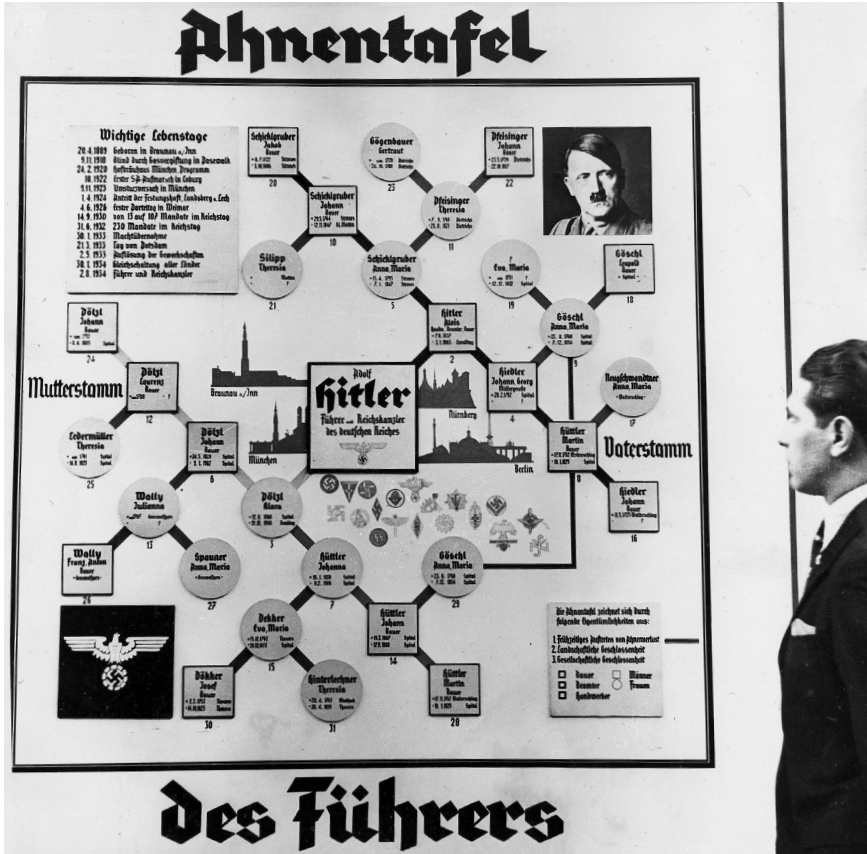
De Oostenrijker Karl Friedrich von Frank, een ervaren genealoog en nazisympathisant, bood zijn diensten aan. Hij doorzocht maandenlang kerkboeken en akten en verzamelde uiteindelijk meer dan 1.200 documenten, waaruit hij een omvangrijk genealogisch verslag samenstelde. Van Franks geheime bewijsstukken over Hitlers afkomst werd lange tijd gedacht dat ze verloren waren gegaan,

want de genealoog had de 'Führer' slechts de kant-en-klare stamboom overhandigd en al het basismateriaal achtergehouden voor persoonlijk gebruik.

Dit materiaal overleefde het einde van de oorlog in een rioolbuis in Franks

De zoon van Frank nam mij mee naar zijn geheime kamer, verborgen in de bibliotheek van het slot, achter een kast. Aan het einde van de gang wees hij op een stapel van honderden door vuil en schimmel aan elkaar gekleefde documenten. Na een eerste voorzichtig onderzoek werd mij duidelijk dat vóór mij al het geheime basismateriaal van Franks onderzoek naar de afkomst van Hitler lag.

Florian Beierl, historicus, over zijn ontdekking van de documenten van Frank

‘Schimmigheid over onduidelijke afkomst’: De officiële stamboom van Hitler vertoonde een aantal ongerijmdheden.

slot Senftenegg in Neder-Oostenrijk en werd een paar jaar geleden teruggevonden door historicus Florian Beierl. Een groot deel van de informatie in de documenten was de onderzoekers reeds bekend, maar zo uiterst nauwkeurig en omvangrijk als Frank had nog nooit iemand de precieze details van de afstamming van Hitlers voorouders aangetoond. Hitler kwam in 1932 zelf ook tot die conclusie. Het deskundigenrapport verschaftte hem de dringend benodigde ‘zuivere’ afkomst, en in een bedankbrief aan de onderzoeker schreef hij: ‘Voor zover mijn zus en ik het kunnen beoordelen, klopt alles.’ Hitler was ervan overtuigd dat hij eindelijk over de juiste middelen beschikte om alle twijfelaars het zwijgen op te leggen en hij liet zijn stamboom in druk verschijnen. Het tegendeel was echter het geval.

De Joodse Hitler

De tegenstanders van Hitler keken nu nog nauwkeuriger en vonden in de stamboom bij nummer 45 ene Katharina Salomon. Laatdunkend becommentarieerden de kranten dat ‘de herhaaldelijk (...) opduikende familienaam Salomon’ toch niet ‘zonder bezwaar Duits kon worden genoemd. (...) Het is in elk geval niet de gewoonte van Adolf Hitler en zijn aanhangers deze naam zonder meer Duits te noemen’.

Historica Brigitte Hamann deed diepgaand onderzoek naar de vroege geschiedenis van de familie Hitler en gaf de openbaarmaking van Hitlers stamboom een bijzondere betekenis: ‘Het opduiken van deze Joods klinkende naam was de opmaat naar zeer heftige speculaties over de vermeende Joods afstamming van Hitler. Uitgerekend op dit punt maakte de genealoog echter duidelijk een fout.’ Frank corrigeerde deze ‘fout’ weliswaar direct door in een speciale uitgave van de ‘stamboom van beroemde Duitsers’ deze Katharina Salomon te vervangen door ene ‘Maria Hamberger’, maar dat maakte de zaak alleen nog maar erger. Want ‘toen in 1933 eindelijk de door Frank gecorrigeerde en uitgebreide stamboom verscheen – zonder de naam Salomon – versterkte dit alleen maar het vermoeden dat hier iets met opzet verdoezeld werd’. Een aantal verslaggevers ging nu op zoek naar Joodse Hitlers. In juli 1933 kondigde een Weense krant onder de kop ‘Opzienbarende sporen van de Jood Hitler in Wenen’ nieuwe

onthullingen aan en presenteerde foto’s met Joodse grafstenen, waarop namen als Hüttler of Hiedler stonden. Korte tijd later drukte dezelfde krant onder de vette kop ‘Hitlers Jood-zijn notarieel bevestigd!’ ook de stamboom af van een familie Hiedler uit het Tsjechische Polna. Hoewel de beweringen de toets der controle niet doorstonden, misten ze hun uitwerking niet en bezorgden ze kanselier Hitler voorts kopzorgen. Een indertijd niet door de journalisten ontdekt spoor kon nu met behulp van documenten uit de archieven van de Amerikaanse immigratiedienst worden aangetoond. Er woonden toen inderdaad Joodse Hitlers in Oostenrijk.

‘De bruine Hitler met de gele smet!’

Kop van het *Österreichische Morgenblatt* van 13 juli 1932

Het verhaal van de vermeende Joodse voorouders van Hitler ging zelfs de wetenschappelijke literatuur in. We weten nu echter dat er geen serieuze aanwijzingen zijn voor Joodse voorouders in de familie van Hitler.

Brigitte Hamann, historica

Österreichischer

V. b. b.
Preis 10 Groschen

Abendblatt

Schriftleitung und Verwaltung:
Wien, 9. St., Gasse 8-10.
(Telefon 8262-20 Wien.)
Hauptvertriebsstelle: 1. St., Lager-
platz 1.
(Telefon 821-521.)

In letzter Stunde:
SA-Verbrecher an Oesterreichs Grenze verliert Revolver der Münchner Polizeidirektion
* Frau Matuschka letzte Fahrt

1. Jahrgang Freitag den 14. Juli 1933 Folge 82

Morgen: SA-Aufmarsch an der Grenze

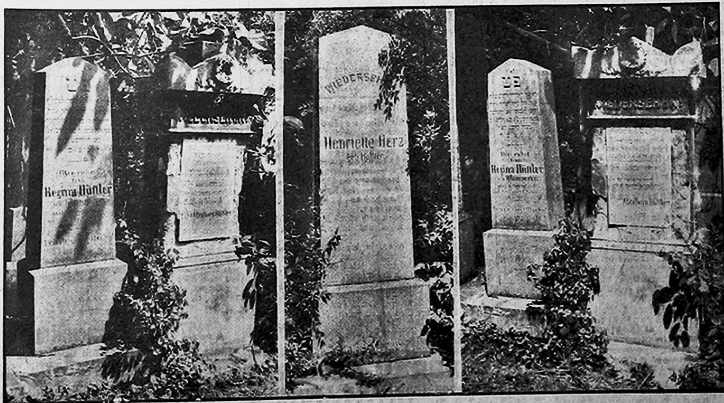
Genstationelle Spuren der Juden Hitler in Wien

Ein voller Erfolg unserer Nachforschungen — Gräber auf dem jüdischen Friedhof — Kosak Hitlers hebräisches Kochbuch — Neue Matrikelauszüge und photographische Belege

Seit Mittwochabends, seitdem im „Oesterreichischen Abendblatt“ die ersten Mitteilungen über die Zusammenhänge der jüdischen Familie Hitler mit der Familie Adolf Hitlers erschienen sind, steht Wien im Zeichen unserer sensationellen Enthüllungen. Aber nicht nur Wien, nicht nur Oesterreich steht im Zeichen dieser belegenden Aufbe-

erregenden Berichte: Die gesamte Weltpresse widmet seltenlange Artikeln unsere Enthüllungen. Der Naal hat sich natürlich angesichts unserer Enthüllungen eine wahre Panik bemächtigt. Nicht nur, daß sie es durch Drohungen und Einschüchterungen versucht haben, das Erscheinen weiterer Artikel und Photographien zu verhindern — sie haben in ihrer, mit Ausschluß der Dedit-

lichkeit erscheinenden Pressen auch alle möglichen dummdrehten, von Unwissenheit und planmäßiger Entstellung streuenden Artikel veröffentlicht. Wir reagieren auf diese kindischen Wutausfälle nicht weiter. Interessant ist bloß, daß die Naal die Verbindung der Judenfamilie Hitler mit Wien und Oesterreich unweilsen. Der nachstehende Bericht, in dem der Nachweis für die

Die Gräber der Hitler auf dem Zentralfriedhof (israelitische Abteilung)

‘De Jood Hitler’: Een op effect berekend krantenbericht over de vermoedelijke Joodse voorouders van Adolf Hitler bleek al snel onjuist.

Hun namen zijn terug te vinden op een groot aantal passagierslijsten van schepen die tussen 1895 en 1923 naar New York vertrokken. Bewijzen voor een verwantschap van deze emigranten met Adolf Hitler zijn ook nu niet te vinden, maar deze documenten hebben indertijd wel voor veel ophef gezorgd en Hitler in moeilijkheden gebracht.

Tot op heden doen er hardnekkige geruchten de ronde over de vermeende Joodse afkomst van Hitler, maar de wetenschap heeft inmiddels onweerlegbaar kunnen aantonen dat er geen bewijs is voor het bestaan van Joodse voorouders van Adolf Hitler.

Een twijfelachtige wettiging

De foutieve naam Salomon in Hitlers stamboom was niet het enige onbekende detail waardoor de afstamming van de 'Führer' ter discussie kwam te staan. Vooral de afkomst van Hitlers vader Alois was onduidelijk. Hij was een buitenechtelijk kind en droeg tot zijn negenendertigste de naam van zijn moeder: Schicklgruber. Pas toen werd hij achteraf gewettigd en werd een zekere Georg Hiedler ingeschreven als zijn vader. Vanaf dat moment ging Alois de familienaam Hitler gebruiken. Maar de omstandigheden waaronder deze *legitimatio per matrimonium subsequens* – wettiging van het kind door alsnog de moeder van het buitenechtelijke kind te huwen – plaatsvond, waren zeer raadselachtig en vormden het startpunt voor nog meer speculaties. Vooral Hitlers politieke tegenstanders zagen daarin een mogelijkheid om de fanatieke racist ongeloofwaardig te maken.

Op het moment dat Alois Hitler alsnog werd gewettigd, was zijn moeder al 29 jaar dood en zijn vermeende vader ook al 19 jaar daarvoor gestorven. Zijn ouders waren wel getrouwd, maar hadden Alois bij leven nooit laten wettigen als hun zoon. Dit feit riep een aantal vragen op. Aan de ene kant of Georg Hiedler daadwerkelijk de vader van Alois was, aan de andere kant of de wettiging wel rechtsgeldig was. En ten slotte vroeg men zich nog af wat dan wel de redenen waren voor zo'n late erkenning en waarom Alois niet Hiedler heette, naar zijn vermeende vader. De Oostenrijkse historica Anna Maria Sigmund deed diepgaand onderzoek naar de afstamming van Hitler en de levensomstandigheden van zijn voorouders, en slaagde erin de vragen omtrent de ware redenen van de raadselachtige wettiging van Hitlers vader te ontsluiten.

Demasqué van de grootste nazi's: Hitler, Himmler, Rommel en Speer

In *Geheimen van het Derde Rijk* onthult Guido Knopp de laatste raadsels over de top van de nazipartij. Hoe Hitler de belasting ontdook en zijn nichtje tot zelfmoord dreef, en waarom Erwin Rommel een legende moest worden in het leger. Waarom heksen en magiërs Himmler obsedeerden en zijn daden beheersten, maar ook hoe Albert Speer tijdens de oorlog verduisterde kunstschatten tot diep in de jaren tachtig anoniem wist te verhandelen. Knopp staaft zijn beweringen met uniek fotomateriaal.

Guido Knopp is – behalve professor in de geschiedenis en journalist – de legendarische documentairemaker van de Duitse zender ZDF. Hij won Emmy's en Gouden Leeuwen met zijn documentaires. Veel van zijn boeken werden bestsellers.

'Grote leugenaars zijn ook grote tovenaars'

Adolf Hitler

www.uitgeverijomniboek.nl

NUR 689

ISBN 978 90 597 7781 1

9 789059 777811

Omniboek